

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 13C/84/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212234276
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7212234276.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Oľgou Mičietovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, práv. zast. advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej E. V., nar. X.X.XXXX, trvale bytom v V., M. Q. XX, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom JUDr. Petrom Dudičom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Košice - okolie, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42 176 778, práv. zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, v konaní o zaplatenie 1.390,11 eura s prísl. takto

rozhodol:

Žalobný návrh zamieťa.

Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia vo výške 95,02 eura, v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 3.12.2012 žiadal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu 1.390,11 eura, úroky z omeškania 81,11 eura a úroky z omeškania vo výške 14 % ročne zo sumy 739,53 eura od 22.7.2009 do zaplatenia a uplatnil si náhradu trov konania. Uviedol, že sa stal na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s., IČO: 00 151 653 ako postupcom, a ním ako postupníkom veriteľom pohľadávky voči žalovanej. Uviedol, že žalovaná a postupca uzatvorili dňa 21.7.2003 Zmluvu č. XXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli všeobecné obchodné podmienky postupcu, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky ich čerpania, splácania, ako aj podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti uviedol žalobca, že boli upravené v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach (VOP). Uviedol, že žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila zmluvnú povinnosť a postupca odstúpil od zmluvy a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky táto predstavovala sumu 1.430,11 eura (43.083,40 Sk) a pozostávala z istiny 779,53 eura (23.484,20 Sk), riadneho úroku 99,12 eura (2.986,10 Sk), úroku z omeškania 542,82 eura (16.353,10 Sk) a ostatného príslušenstva 8,63 eura (260,- Sk). Žalobca uviedol, že žalovaná uznala vyššieuvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku a súčasne uznala aj náklady inkasného konania, ktoré uviedol, že si však neuplatňuje. Uviedol, že žalovaná ku dňu spisania žalobného návrhu uhradila dňa 22.6.2009 sumu 20,- eur a dňa 21.7.2009 sumu 20,- eur a dlžná suma je tak vo výške 1.390,11 eura a pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 739,53 eura, z riadneho úroku vo výške 99,12 eura, úroku z omeškania vo výške 542,82 eura a ostatného príslušenstva

vo výške 8,63 eura. Na základe obdržaných platieb od žalovanej žalobca vyčíslil úroky z omeškania odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu spísania žalobného návrhu vo výške 72,66 eura ako 14 % úroky z omeškania zo sumy 779,53 eura od 23.10.2008 do 22.6.2009 a úroky vo výške 8,45 eura vypočítané ako úroky vo výške 14 % zo sumy 759,53 eura od 23.6.2009 do 21.7.2009 a súčasne si uplatnil úroky z omeškania vo výške 14 % zo sumy 739,53 eura od 22.7.2009 do zaplatenia.

Keďže žalovaná sa na adrese svojho trvalého pobytu nezdržiava a žiaden iný jej pobyt sa súdu nepodarilo zistiť, ustanovil jej súd v súlade s ust. § 29 ods. 2 O.s.p. opatrovníka, ktorý ju v konaní zastupoval. Opatrovník žalovanej sa k návrhu nevyjadril.

Elektronickým podaním doručeným súdu dňa 17.1.2013 oznámil svoj vstup do konania na podporu žalovanej, podľa § 93 ods. 2 O.s.p., vedľajší účastník.

Elektronickým podaním zo dňa 18.4.2013, ktoré bolo súdu doručené dňa 19.4.2013, vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Poukázal na to, že si žalobca uplatňuje od žalovanej nárok na zaplatenie sumy 1.390,11 eura s prísl., ktorú pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008 od Slovenskej sporiteľni. Uviedol, že právny predchodca žalobcu, t.j. Slovenská sporiteľňa, poskytla žalovanej finančné prostriedky na základe zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 21.7.2003, ktoré žalovaná nesplácala v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok a z uvedeného dôvodu právny predchodca žalobcu zmluvu vypovedal listom zo dňa 10.6.2005 a vyzval žalovanú na úhradu celej dlžnej sumy, čím sa stal splatným celý dlh. Uviedol, že vzhľadom k vznesenej námietke premlčania už nebude poukazovať ne prijateľné zmluvné podmienky v zmluve, ktorá je právnym titulom uplatňovaného úroku. Poukázal na nekalú obchodnú prax zo strany žalobcu, ktorý žalovanej predložil v priebehu jedného mesiaca na podpis dve formulárové dohody a to Dohodu o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku zo dňa 8.6.2009 a Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 16.7.2009, ktorými mala žalovaná uznať ten istý dlh. Vedľajší účastník uviedol, že dohoda je kombináciou jednostranných a dvojstranných právnych úkonov upravujúcich právne vzťahy, ktoré vyplývajú zo spotrebiteľskej zmluvy. Je to formulár, ktorý vopred pripravil veriteľ pre dlžníka a dlžník nemá žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jeho obsah. Tento formulár obsahuje jednostranné právne úkony uznania záväzku, príp. pristúpenia k záväzku a dvojstranné právne úkony pri dohode o splátkach záväzku a dohode o uzatvorení rozhodcovskej doložky. Uviedol, že vzhľadom na formulovaný obsah dohody možno mať vážne pochybnosti o tom, že skutočný prejav vôle dlžníka zodpovedá jej obsahu. Uviedol, že prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofistifikované „skryté“ do dohody o splátkach v bode 3., pričom by malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2. dohody. Uviedol, že takto predformulovaná dohoda nemôže byť pre priemerného spotrebiteľa zrozumiteľná a určitá, pretože inštitúty uznania záväzku, premlčania, príp. rozhodcovskej doložky, ich právny význam a dôsledky sú pre väčšinu spotrebiteľov neznámymi kategóriami. Mal za to, že uzatvorenie takej dohody je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a žalobcom boli využité omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku spotrebiteľa. Uviedol, že citované ustanovenie je jedinou explicitnou definíciou dobrých mravov v našom právnom poriadku. Mal za to, že z pohľadu súkromnoprávnej ochrany spotrebiteľa podpisom formulárovej dohody si spotrebiteľ zhoršil svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie tejto dohody privodilo spotrebiteľovi značnú ujmu, čo je v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Obč. zák.. Taktiež namietol nedostatok vôle žalovanej pri uzatváraní dohody. Uviedol, že žalovaná ako spotrebiteľka chcela splátky, avšak musela podpísať celý formulár, pričom ani len netušila význam toho, čo podpisuje. Mal za to, že nemožno poskytnúť súdnu ochranu právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praxe a je v rozpore s dobrými mravmi. Uviedol, že dohodou sa dodatočne upravujú práva a povinnosti zo spotrebiteľskej zmluvy a preto je nutné považovať ju za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda spotrebiteľskej zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok. Poukázal na to, že právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy definovaný v čl. 3. ods. 2. Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách nevyhnutne musí dopadať aj na dohodu. Uviedol, že dohoda ako právny úkon je pre svoju nezrozumiteľnosť, neurčitosť, rozpor s dobrými mravmi a rozpor s kogentnými ustanoveniami spotrebiteľského práva neplatná. Súčasne vo svojom podaní poukázal aj na niektoré argumenty a rozhodnutia odvolacích súdov vo veciach týkajúcich sa predmetnej formulárovej dohody. Uplatnil si náhradu trov konania.

Na podanie vedľajšieho účastníka reagoval žalobca písomným podaním zo dňa 31.5.2013, ktoré súdu doručil dňa 10.6.2013. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania vedľajším účastníkom citoval ust. § 93 ods. 2 O.s.p. a § 100 ods. 1 Obč. zák. a uviedol, že v konaní má vedľajší účastník oprávnenia na všetky procesné úkony ako účastník, koná však iba sám za seba a nemôže teda robiť úkony, ktoré predstavujú dispozíciu s predmetom konania, lebo jeho úlohou je účastníkovi v konaní len pomáhať. Mal za to, že vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Tvrdil, že taktiež zo samotného znenia ust. § 100 ods. 1 Obč. zák. je zrejmé, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník a teda na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom uviedol, že je potrebné nazerať ako na neúčinne uplatnenú. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 2.4.2012, sp. zn. 6C/11/2012. Mal za to, že na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom súd nemá prihliadať, nakoľko ju uplatnila neoprávnená osoba. Žalobca v súvislosti s vyjadrením vedľajšieho účastníka k dohode o uznaní záväzku citoval ust. § 110 ods. 1 Obč. zák. a § 558 Obč. zák.. K tvrdeniu vedľajšieho účastníka, že uzatvorenie dohody o splátkovom kalendári a uznaní záväzku je v rozpore s dobrými mravmi a predstavuje nekalú obchodnú praktiku, uviedol, že predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Zároveň žalovaná potvrdila vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. V tejto súvislosti žalobca poukázal na čl. 3. dohody, v ktorom podľa neho je jednoznačne, zrozumiteľne a jasne uvedené, že „osoby uvedené v bode 1.2. alebo 1.3. Dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch“. Zároveň žalobca tvrdil, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Obč. zák., zákon ani nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Obč. zák. nemožno stotožniť s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Obč. zák., čo podľa žalobcu potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája. Uviedol, že k prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a k začatiu plynutia novej dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel alebo nie. Na rozdiel od uvedeného uviedol, že úprava obsiahnutá v § 558 Obč. zák. pre vznik vyvrátenej domnienky, že dlh v časti uznania trval, vyžaduje, aby ten, kto uznal premlčaný dlh, o jeho premlčaní vedel. Tvrdil, že ak by aj odporca, t.j. žalovaná v čase uznania dlhu nevedela o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Obč. zák., t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby, v takom prípade nastupuje. Z uvedeného dôvodu sa preto žalovaná nemôže brániť námietkou premlčania. Uviedol, že rovnaký právny názor zastáva aj Najvyšší súd ČR v rozsudkoch sp. zn.: 3Cz/6/68, 33Cdo/155/2007, 33Odo/934/2005, 33Odo/1039/2004 a 33Odo/133/2005. Uviedol, že tvrdenie vedľajšieho účastníka, že dohoda obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá predlžuje premlčaciu dobu na 10 rokov, je nesprávne. Dohoda neobsahuje ustanovenie, na základe ktorého sa žalobca so žalovanou dohodli na predĺžení premlčacej doby na 10 rokov, ale obsahom dohody je uznanie dlhu zo strany žalovanej ako právny inštitút zakotvený v Obč. zák., pričom právnym následkom uznania práva priamo zo zákona je prerušenie plynutia premlčacej doby. Uviedol názor, že predmetná dohoda neobsahuje žiadne zložité ani zavádzajúce právne formulácie a jej obsah nie je tak rozsiahly, aby sa s ním žalovaná nemala možnosť oboznámiť. V súvislosti s tvrdením vedľajšieho účastníka, že dohodu je nutné považovať za dodatok k predbežne formulovanej spotrebiteľskej zmluve, z ktorej odvodzuje svoj nárok, poukázal na skutočnosť, že predmetná dohoda nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve, ktorým by sa zmluva dopĺňala alebo menila, ale ide len o zmenu obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, ktorá spočíva v tom, že žalovanej je umožnené splácať záväzok v splátkach. Dochádza teda k zmene v spôsobe plnenia záväzku. Uviedol, že na základe uvedeného premlčacia doba pre novo dohodnuté splátky začína plynúť od splatnosti jednotlivých splátok. K argumentácii vedľajšieho účastníka, že z pohľadu súkromnoprávnej ochrany spotrebiteľa si podpisom formulárovej dohody žalovaná zhoršila svoje postavenie a uzatvorenie dohody jej privodilo značnú ujmu, uviedol žalobca, že v danom prípade išlo o prejav slobodnej vôle žalovanej, ktorá si je vedomá svojho záväzku. Žalobca uviedol, že žalovaná potom, čo sa oboznámila s obsahom dohody, svojím podpisom, svoj existujúci záväzok uznala a vyjadrila svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Nebola k podpisu dohody žiadnym spôsobom donútená, tak ako uviedol vedľajší účastník a ani uzatvorením predmetnej dohody nedochádza k zhoršeniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa, ale práve naopak, žalobca poskytol žalovanej možnosť plniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa dostala do omeškania, v splátkach. Žalobca uviedol názor, že dohodu nemožno považovať za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda spotrebiteľskej zmluve, od ktorej si odvodzuje svoj nárok, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán. V danom vzťahu

žalobca nevystupuje ako dodávateľ a preto na predmetnú dohodu nemožno aplikovať ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa, ktoré uvádza vo svojom stanovisku vedľajší účastník. K trovám vedľajšieho účastníka žalobca uviedol, že tieto trovy nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania bez ohľadu na stav konania a vôľu žalovanej a to oznámením o vstupe do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov. Z uvedeného mal žalobca za zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania vedľajší účastník nemal žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade.

Vo veci súd rozhodol podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti žalovanej a vedľajšieho účastníka, keďže žalovanej ustanovený opatrovník ani právny zástupca vedľajšieho účastníka sa na pojednávanie, na ktoré boli riadne predvolaní, nedostavili a ani nepožiadali z dôležitého dôvodu o jeho odročenie.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými žalobcom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 21.7.2003 uzavreli Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľka a žalovaná ako dlžníčka Zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru veriteľkou dlžníčke. V čl. I. zmluvy bola dohodnutá výška úverového rámca 19.000,- Sk, premenlivý typ úrokovej sadzby 10,85 % p.a., konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.7.2004, výška úrokov z omeškania bola dohodnutá sadzbou 26,40 % p.a.. Podľa čl. II. 4. zmluvy bola žalovaná povinná splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky a poplatky dohodnuté v zmluve. Podľa čl. II. 6. zmluvy, v prípade omeškania žalovanej so splácaním istiny, úrokov, poplatkov alebo iných nákladov spojených s úverom, bola veriteľka Slovenská sporiteľňa oprávnená požadovať zaplatenie úroku z omeškania v dohodnutej výške a žalovaná ako dlžníčka bola povinná úrok z omeškania zaplatiť. Podľa čl. IV. 1. bola zmluva uzavretá na dobu určitú a to na dobu jedného roka odo dňa podpísania zmluvy. Doba trvania zmluvy sa predlžovala vždy o dobu jedného roka, ak žalovaná neoznámila veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie trvania zmluvy. Podľa čl. IV. 2. zmluvy, bol úver splatný v deň splatnosti uvedený v základných podmienkach zmluvy. V prípade predĺženia zmluvy podľa bodu 1. zmluvy sa splatnosť úveru predĺžila o dobu, o ktorú bola predĺžená účinnosť zmluvy, t.j. o jeden rok. V čl. IV. 5. zmluvy, žalovaná vyhlásila, že sa oboznámila so Všeobecnými obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne a súhlasila s nimi a zaviazala sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlásila, že sa oboznámila so Sadzobníkom a súhlasí s ním.

Listom zo dňa 10.6.2005 právna predchodkyňa žalobcu, Slovenská sporiteľňa, na základe ustanovení zmluvy o kontokorentnom úvere a na základe bodu 7.6. Všeobecných obchodných podmienok, ňou vydaných, vypovedala žalovanej Zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X/X zo dňa 21.7.2003. Výpoveď nadobudla účinnosť dňom doručenia. Podľa žalobcom doručenej kópie poštovej doručenky, výpoveď bola žalovanej doručená do vlastných rúk, z predloženej fotokópie doručenky však dátum prevzatia písomnosti nie je čitateľný.

Listom zo dňa 20.7.2006 právna predchodkyňa žalobcu, Slovenská sporiteľňa vypovedala žalovanej aj zmluvu o účte, č. účtu XXXXXXXXXXXX s názvom V. E., uzavretú dňa 25.1.2000.

Dňa 22.10.2008 bola uzavretá Zmluva o postúpení pohľadávok č. 0292/1523/2008/1/C medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Podľa čl. IV. ods. 4.3. zmluvy, Slovenská sporiteľňa postúpila žalobcovi dňom účinnosti tejto zmluvy pohľadávky, vrátane ich príslušenstva a všetkých súvisiacich práv a nárokov, ktoré sú z pohľadávkami spojené, ako aj práv plynúcich zo zabezpečenia pohľadávok. Podľa čl. II. ods. 2.1. posledná veta zmluvy, ak sa v texte zmluvy hovorí o pohľadávkach, majú sa tým na mysli všetky pohľadávky postupcu, t.j. Slovenskej sporiteľne voči dlžníkovi, vrátane ich príslušenstva, uvedené a špecifikované v Prílohe č. 1 tejto zmluvy. Podľa čl. XIII. ods. 13.1. zmluvy, zmluva nadobudla platnosť dňom jej podpísania oboma zmluvnými stranami. V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 22.10.2008, bola špecifikovaná aj pohľadávka voči žalovanej z účtu č. 572106847. Zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia bol vo výške 43.083,40 Sk, z toho istina (KTK) 23.484,20 Sk, RU (KTK) 2.986,10 Sk, zml. omešk. KTK 8.283,- Sk, zákon. úrok. omešk. 8.070,10 Sk, ostatné príslušenstvo (t.j. poplatky a náklady) 260,- Sk. Príslušenstvo pohľadávky

celkom (bez zákonného úroku z omeškania) bolo vo výške 11.529,10 Sk. Počet dní omeškania, uvedený v prílohe, bol 1219 (dní).

Listom zo dňa 28.10.2008 právna predchodkyňa žalobcu, t.j. Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanej postúpenie pohľadávky z úveru č. XXXXXXXXXX. Oznámenie, podľa predloženej fotokópie doručenky, bolo žalovanej doručené dňa 24.11.2008.

Žalobca predložil dve fotokópie dohôd, ktoré uzavrel so žalovanou a to Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 8.6.2009 a Dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 16.7.2009. Dôvod uzavretia dvoch dohôd na pojednávaní vysvetliť nevedel.

Dňa 8.6.2009 bola uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzkov, č. spisu 1217006 (č.l.20). Podľa čl. 2.1. tejto dohody, žalovaná ako dlžníčka uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči žalobcovi ako veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s., č. zmluvy XXXXXXXXXX. Dlžná suma pozostávala z istiny vo výške 779,53 eura (23.484,12 Sk), príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie vo výške 149,32 eura (4.499,92 Sk). Podľa čl. 3.1. dohody sa žalovaná zaviazala splatiť svoj záväzok voči žalobcovi ako veriteľovi v mesačných splátkach vo výške splátky 20,- eur (602,52 Sk) s dátumom splátky 25. dňa v mesiaci a dátumom úhrady prvej splátky dňa 25.6.2009. Žalovaná sa zaviazala k úhrade príslušenstva pohľadávky vyplývajúceho zo zmluvy a narastajúcich úrokov z omeškania počas splácania, avšak súd podotýka, že bez akejkoľvek ich špecifikácie. Mal byť vyhotovený a žalovanej bez odkladu zaslaný písomný splátkový kalendár s podrobným rozpisom splátok, ktorý podľa upozornenia bol len na informačné účely a nemal vplyv na platnosť dohody. Toto ustanovenie dohody (čl. 3.1) obsahuje aj naformulované vyhlásenie žalovanej, ako dlžníčky formulár podpisujúcej, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Dňa 11.7.2009 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou spísaná ďalšia Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach (č.l. 10), opäť žalobcom vopred predtlačená. Podľa čl. 2. tejto dohody žalovaná uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči žalobcovi, ktorý vznikol na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX s pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s.. Celková dlžná suma bola vo výške 1.637,28 eura (49.324,68 Sk) a pozostávala z istiny vo výške 759,53 eura (22.881,68 Sk), z úroku z omeškania 4,35 % ročne zo sumy 759,53 eura (22.881,68 Sk) za dobu od 22.10.2008 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa uzatváranej dohody a nákladov na inkasné konanie vo výške 158,- eur (4.760,- Sk). Podľa čl. 3. ods. 3.1. dohody sa žalovaná zaviazala splatiť svoj záväzok voči žalobcovi v 72 pravidelných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 24,- eur (723,02 Sk) k 25. dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti prvej splátky bol 25.7.2009 a dátum splatnosti poslednej splátky 25.6.2015. Podľa čl. 3 ods. 3.2. dohody, jej prílohou mal byť písomný splátkový kalendár s podrobným rozpisom splátok s uvedením ich dohodnutej minimálnej výšky, zahŕňajúcej úrok z omeškania. V čl. 3. ods. 3.4. dohody sa žalovaná zaviazala k úhrade príslušenstva pohľadávky vyplývajúceho zo zmluvy a príslušných úrokov z omeškania. Žalovaná vyhlásila, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Podľa čl. 3. ods. 3.5. dohody, v prípade ak žalovaná by nesplácala svoj záväzok v pravidelných dohodnutých splátkach najneskôr do termínu ich splatnosti, mal sa stať splatným celý zvyšok pohľadávky a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky.

Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ust. § 2 ods. 1 písm. a/ a b/ zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Obč. zák., veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ust. § 100 ods. 1 Obč. zák., právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa ust. § 101 Obč. zák., pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 110 ods. 1 veta druhá Obč. zák., ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa ust. § § 558 Obč. zák., ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa ust. § 39 Obč. zák., neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so zžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že sa žalobca stal na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako postupcom veriteľom pohľadávky za žalovanou zo zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 11.7.2003. Podľa výpisu z Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok - pasíva (povolené prečerpanie, KTK, debety, karty), bola žalobcovi postúpená pohľadávka za žalovanou vo výške zostatku ku dňu postúpenia 43.083,40/1.430,11 eura. Keďže

žalovaná žalobcovi po postúpení uhradila sumu 40,- eur (2 x 20,- eur), žalobca žiadal zaviazat' ju na zaplatenie zostávajúcej časti nezaplateného úveru vo výške 1.390,11 eura.

S poukázaním na splatnosť dlhu žalovanej voči pôvodnému veriteľovi, vychádzajúc zo splatnosti celého zostatku dlhu žalovanej na základe vypovedania zmluvy pre nesplácanie dohodnutých splátok, listom právnej predchodkyne žalobcu - Slovenskej sporiteľne zo dňa 10.6.2005, vzniesol vedľajší účastník námietku premlčania žalovanej pohľadávky žalobcu, keďže žaloba bola podaná na súde až dňa 3.12.2012, t.j. po uplynutí premlčacej doby. Uzavretie dvoch, a to formulárových dohôd o uznaní záväzku a o splátkovom kalendári žalobcom so žalovanou, v priebehu jedného mesiaca, označil za nekalú obchodnú prax žalobcu a predložené dohody mal za neplatné.

Podľa ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Nie je legitimovaný len na tzv. dispozičné úkony konaním. Takým úkonom (dispozičným) však rozhodne nie je vznesenie námietky premlčania a keďže tento úkon vedľajšieho účastníka ani nebol v rozpore so záujmami žalovanej, na procesnej strane ktorej v konaní vystupoval, súd nemal námietku žalobcu, že námietka premlčania bola uplatnená neoprávnenou osobou, za dôvodnú.

Po vznesení námietky premlčania sa preto súd prvotne zaoberal otázkou platnosti žalobcom predložených dohôd o uznaní záväzku a o uzavretí splátkového kalendára, resp. úhrade pohľadávky v splátkach z dní 8.6.2009 a 16.7.2009. Žalobca v priebehu konania uzavretie dvoch takých dohôd so žalovanou nezdôvodnil. Dohoda zo dňa 8.6.2009, bola uzavretá na žalobcom vopred pripravenom formulári a do ktorej sa len určité údaje následne vpisovali. V čl. 1. dohody ako jej účastníci boli uvedení žalobca a žalovaná. Čl. 2. dohody obsahuje prehlásenie žalovanej o uznaní čo do právneho dôvodu a výšky záväzku voči žalobcovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a to vo výške dlžnej sumy istiny 779,53 eura (23.484,12 Sk). V čl. 3. Dohody sa žalovaná zaviazala splatiť svoj záväzok žalobcovi v mesačných splátkach, výška ktorých (20,- eur) bola do predtlaču doplnená - dopísaná. Súčasne tento článok obsahuje vyhlásenie žalovanej, ako súčasť formulára, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Aj následná dňa 16.7.2009 uzavretá Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach bola uzavretá na žalobcom vopred pripravenom formulári, do ktorého konkrétne - určité údaje boli však vpísané už pri jeho vyhotovovaní pre konkrétny prípad. V čl. 1. Dohody ako jej zmluvné strany boli uvedení žalobca, žalovaná a pôvodná veriteľka Slovenská sporiteľňa, ktorá ju však nepodpisovala. Čl. 2. dohody obsahuje prehlásenie žalovanej o uznaní čo do právneho dôvodu a výšky záväzku voči žalobcovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom Slovenskou sporiteľňou, a.s. a to vo výške celkovej dlžnej sumy 1.638,28 eura (49.324,68 Sk) pozostávajúcej z istiny 759,53 eura (22.881,68 Sk), úroku z omeškania - bez uvedenia ich výšky a nákladov na inkasné konanie. V čl. 3. Dohody sa žalovaná zaviazala splatiť svoj záväzok žalobcovi v 72 pravidelných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 24,- eur splatných do 25. dňa v mesiaci s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 25.6.2015, čo je deň predchádzajúci dňu, kedy bola dohoda uzavretá. Opäť aj v tejto dohode, až tento článok (3.) v ods. 3.4. obsahuje vyhlásenie žalovanej, ako súčasť formulára, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

V oboch predložených dohodách vyhlásenie o tom, že žalovaná má vedomosť o premlčaní dlhu, je formulované žalobcom a uvedené nie v článku 2. dohody, v ktorom žalovaná dlžníčka premlčaný dlh uznala, ale až v nasledujúcom článku 3. dohody. Súd, na základe poznatkov nadobudnutých z iných obdobných prípadov a poznajúc právne povedomie, resp. skôr nevedomosť priemerných slovenských spotrebiteľov sa stotožnil s názorom vedľajšieho účastníka, že žalovaná nemala vedomosť o tom, že uznáva premlčaný dlh a žalobca túto jej nevedomosť využil a predložil jej na podpis ním formulované uznanie premlčaného dlhu spojené s ponukou na úhradu dlhu v splátkach, pričom zákonnú požiadavku (že žalovaná, ktorá premlčaný dlh uznala, vedela o jeho premlčaní) potrebnú pre vznik právnej fikcie (že dlh v čase uznania trval) sa pokúsil naplniť formuláciou prehlásenia dlžníčky/žalovanej o jej vedomosti o tom že uznala premlčaný dlh, ktoré prehlásenie však nie je súčasťou uznávacieho prejavu žalovanej dlžníčky, ale tak ako poukázal vedľajší účastník, toto prehlásenie je „skryté“ aby uniklo pozornosti dlžníka, až do textu nasledujúceho článku. Žalobcom predformulovaný obsah dohody tak vyvoláva vážne pochybnosti, že žalovaná vedela o premlčaní dlhu, ktorý uznala a že žalobca konal v súlade so zásadami dobromyseľnosti a čestnosti. Uznanie dlhu žalovanou v dohodách, a to tak v jednej ako aj v druhej, preto súd považoval za právne neúčinné, keďže prehlásenie žalovanej v dohodách o jej vedomosti o uznaní premlčaného dlhu bolo vedľajším účastníkom vážne spochybnené, pričom vedomosť dlžníka o uznaní premlčaného záväzku musí preukázať žalobca, ak trvá na tom, že splnil podmienky podľa ust. § 558

Obč. zák., že dlžníčka vedome uznala premlčaný dlh. Žalobca v konaní iným spôsobom nepreukázal, že žalovaná vedela o premlčaní dlhu tak, ako to vyžaduje ust. § 558 Obč. zák.. Uznať možno aj premlčaný dlh, ale uznávací prejav dlžníka môže mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný. Keďže bola vznesená námietka premlčania, súd ju mal za dôvodnú, pretože pohľadávka žalobcu bola splatná, vychádzajúc z počtu dní omeškania žalovanej uvedeného v Prílohe č. 1 (1219 dní omeškania ku dňu 22.10.2008 = 3,34 roka) minimálne od 22.10.2005 a žalobný návrh podal žalobca na súde až dňa 3.12.2012, t.j. po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Keďže sa vedľajší účastník premlčania dovolal, súd nemohol premlčané právo žalobcovi priznať.

Súd sa v plnom rozsahu stotožnil aj s tou argumentáciou vedľajšieho účastníka, podľa ktorej je uzatvorenie tzv. formulárovej dohody, vopred pripravenej žalobcom a za okolností, za akých k jej uzatvoreniu došlo, v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 4 ods. 8 zák. č. 250/2007, žalobca nekonal v danom prípade dobromyseľne a čestne, ale v snahe dosiahnuť uznanie svojej premlčanej pohľadávky, využil omyl žalovanej, jej nižšiu ostražitosť a pozornosť a podsunul jej na podpis vopred pripravený formulár zavádzajúc ju, že sa jedná len o dohodu o splátkach, ktorá je v jej záujme. Tak ako uviedol vedľajší účastník, podpisom formulárovej dohody si žalovaná zhoršila svoje zmluvné postavenie a uzatvorenie dohody privodilo jej ako spotrebiteľke značnú ujmu, čo je v rozpore s ust. § 54 ods. 1 Obč. zák.. Súd sa stotožnil s názorom vedľajšieho účastníka aj pokiaľ tento uviedol, že okolnosti, za ktorých žalobca uzatvára so spotrebiteľmi formulárové dohody, je potrebné a možné považovať za nekalú obchodnú prax. Právu, ktoré je uplatňované po použití nekalej obchodnej praxe, nemožno poskytnúť súdnu ochranu, bolo by to v rozpore s dobrými mravmi. Aj preto súd predmetné dohody vyhodnotil ako neplatné.

Pokiaľ žalobca vo svojom písomnom vyjadrení argumentoval tým, že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Obč. zák. nemožno stotožniť s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Obč. zák., čo podľa žalobcu potvrdzujú aj odlišné právne dôsledky, ktoré s nimi zákon spája, súd sa s týmto tvrdením nestotožnil. Len na základe platného uznania dlhu v zmysle ust. § 558 a nasl. Obč. zák. môže pre tak uznané právo platiť 10-ročná premlčacia doba podľa ust. § 110 ods. 1 Obč. zák.. Podmienkou pri uznávaní premlčaného dlhu, aby jeho uznanie malo účinky uznania dlhu v zmysle ust. § 588 Obč. zák. je, aby ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. V konaní vedomosť žalovanej o tom, že uznáva premlčaný dlh, nebola preukázaná, jej prehlásenie o tom, ako súčasť vopred žalobcom formulovaných dohôd, bolo vážne spochybnené. Preto jej uznanie nemôže mať účinky uznania dlhu v zmysle § 558 Obč. zák. a preto ani nemohlo dôjsť k uplatneniu premlčacej doby v zmysle ust. § 110 ods. 1 veta druhá Obč. zák. na 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo z dôvodu, že právo dlžník písomne uznal do dôvodu a výšky.

O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a vedľajšiemu účastníkovi priznal právo na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie práva proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzniknuté trovy vedľajšieho účastníka spočívajú v trovách právneho zastúpenia - odmene advokáta vypočítanej podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. z tarifnej hodnoty veci 1.390,11 eura vo výške 71,37 eura/úkon za jeden úkon právnej služby:

- písomné podanie vo veci samej zo dňa 18.4.2013 - 71,37 eura + režijný paušál 7,81 eura,

t.j. spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka 79,18 eura, pričom, keďže je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty zvyšuje sa podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. vypočítaná odmena a náhrada o daň z pridanej hodnoty vo výške 15,84 eura, t.j. spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka 95,02 eura (79,18 eura + DPH 15,84 eura).

Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia za uplatnenú podľa § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z. za úkon - prevzatie a príprava zastúpenia, pretože z okolností danej právnej veci je zrejmé, že k žiadnemu takémuto úkonu v danej veci nedošlo a teda nemôže sa jednať ani o účelne vynaložené trovy za taký úkon, ak k nemu nedošlo, aj keď taký úkon vyhl. č. 655/2004 Z.z. uvádza a teda pripúšťa. Vo všeobecnosti pri zastúpení účastníka advokátom súdy neskúmajú osobitne, či k takémuto úkonu došlo alebo nie, ale vychádzajú z podstaty zastúpenia účastníka advokátom - ak je účastník advokátom zastúpený, museli spolu vec konzultovať a dohodnúť sa v konkrétnej veci na právnom zastúpení. V danej veci vedľajší účastník plnomocenstvom zo dňa 2.1.2012 splnomocnil

advokáta aby ho „vo všetkých právnych veciach zastupoval ...“. Teda nedošlo uvedeným spôsobom k relevantnému úkonu právnej služby v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. a/ vyhl. č. 655/2004 Z.z., nedošlo k prevzatiu a príprave zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, pretože ako vyplynulo z oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, vstúpil do vedeného konania bez toho, aby mal akúkoľvek vedomosť o jeho predmete, samozrejme okrem spisovej značky tohto konania, a súčasne so vstupom žiadal súd, teda ani nie žalovanú, na podporu ktorej do konania vstúpil, o doručenie návrhu na začatie konania. Priznať náhradu trov za úkon len paušálne, bez toho aby k takému došlo bolo by v rozpore s dobrými mravmi.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od doručenia na Okresný súd Košice II. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok).